Argument för Guds existens

Dr. Abdullah S. Ash-Shehri

Prof. John Leslie har sagt:

> Denna värld kan te sig mystiskt. Varför är dess lagar sådana att de tillåter intelligent liv att utvecklas? Varför låter de händelser som ägt rum falla i mönster som övertygar oss om ”lagar” eller ”kausal ordning och reda”? Och varför existerar den överhuvudtaget? Varför finns det någonting snarare än ingenting?[1]

Skapelsens begynnelse är en så uppehållande gåta att kosmologen prof. Paul Davies (1946-) inte kunde göra annat än att tillskriva den *”ett uns av magi”* [2]. Och när Stephen Hawking (1942-), professor i teoretisk fysik, funderade över livets och universums ursprung kunde han inte finna en mer logisk förklaring än att anta en Skapares medverkan. Han sade:

> Det skulle vara mycket svårt att förklara varför universum har tillkommit på precis detta sätt utom som genom Guds handling i syfte att skapa varelser som oss.[3]

Tron på existensen av en Skapare är inte ett tecken på omoget tänkande, vilket vissa ateister vill låta påskina. Charles Darwin skrev själv i *Descent of Man* att *”om det finns en Skapare och Härskare av universum [är en fråga som] har besvarats jakande av några av de högsta intellekt som någonsin existerat”*[4].

Argument för Guds existens

Det finns flera argument för Guds existens och några av de som vanligen brukar framläggas är:

1. Det ontologiska argumentet[5],
2. att den värld vi lever i är perfekt utformad,
3. att en skapelse behöver en Skapare och
4. genom upplevelser samt moral.

En naiv teolog eller akademiker skulle känna sig till freds med ett eller två av dessa

argument men genom att göra så skulle han omedvetet göra sig en björntjänst för att bevisa Guds existens. Filosofen prof. Richard Swinburne (1934-) har noterat att *”ett olyckligt inslag i senare tids religionsfilosofi är en tendens att behandla argument för Guds existens isolerade från varandra”*[6].

Ateism är ej ett naturligt tillstånd

Människans tankar kring vad som fört henne till existens har alltid sysselsatt henne och malt i hennes inre. Ateister utgör här inget undantag. Varför? Detta beror på att ateister inte föds som ateister, vilket de själva är medvetna om. Deras medvetna beslut att avstå från religion och välja ateism uppstår i ett senare skede i livet. Ateisten upptäcker inte avsaknaden av Gud rent naturligt, eller genom logisk eftertanke, utan snarare upptäcker han eller hon behovet av Gud för att sedan till varje pris sträva efter att förneka det och kämpa mot dess inre gnagande.

När ateisten konfronteras med ett naturligt intresse för absoluta värderingar eller med någon form av metafysisk ångest, kommer han eller hon inombords finna spår av vad som ligger bortom gränsen för det som kan uppfattas med sinnena eller förnuftet. Hans önskan är att undkomma dessa inre funderingar då Guds blotta existensen upplevs som ett hot[6]. *”I ateistens fall är det därför inte en fråga om att glömma utan snarare en djupare form av förnekelse”*[7]. Han är bunden till att oupphörligen kämpa mot Gud och att omarbeta allt inom sig själv och i världen utanför, inte på grundval av ateism utan på grundval av en personlig hängivenhet för anti-teism[8]. Koranen beskriver ateistens relation till Gud:

> Och förnekaren gör sig till medhjälpare [till de onda krafter som sätter sig upp] mot hans Herre.[9]

Ateism kan ses som en avvikelse, en anomali eller ett medvetet avsteg från den mänskliga naturen, medan teism (eller religiösa upplevelser i allmänhet) kan betraktas som en kosmisk magnet som lockar det mänskliga psyket mot dess centrum[10]. Det är anledningen till att vi nästan aldrig ser barn – som före de varit i kontakt med någon form av religion – ha en uttalad böjelse mot ateism. Vad vi ser är däremot barn som är passionerat nyfikna på varifrån saker har uppstått och som av naturen är beredda att tro på idén om en skapelse. Motstånd eller ateism, precis som religiös indoktrinering, utvecklas senare i livet.

James H. Leuba (1867-1946), känd för hans verk inom religionspsykologi, förklarar:

> Många är de som med förvåning observerat små barns syn på hur världen tillkommit. Ett barn upptäcker en märkligt formad sten och frågar vem som skapat den. Det berättas för barnet att den bildats då vatten forsat förbi och format den. Då frågar barnet vidare vem som skapat det forsande vattnet. Nödvändigheten av en Skapare är utan tvekan en tanke människan medfödd[11].

Hade ateism varit det naturliga tillståndet hade det varit människans oförytterliga rätt att omfamna den; själva tanken om en Skapare hade varit fullständigt otänkbar[12]. För en evolutionär ateist[13] är det en förbryllande paradox att darwinistisk evolution kan producera intelligenta varelser med en så stark känsla för att någon skapat dem.

Agnosticism – en väg mot ateism

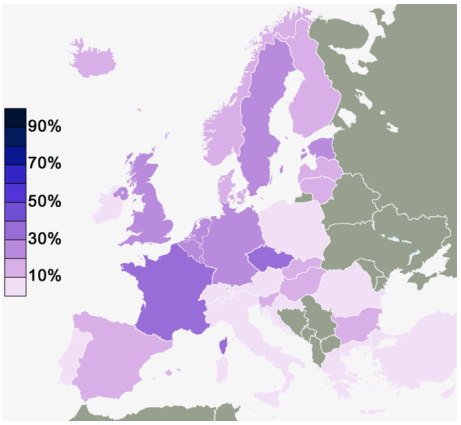

Andel invånare i europeiska länder som menar att det inte finns någon gudom eller ett högre väsen. (Eurobarometer Poll 2005)

Agnosticism, förnekan av att kunskap om tillvarons yttersta grunder är möjlig, är en potentiell språngbräda mot ateism. I *Encyclopaedia of Christian Theology* kan vi läsa:

> Genom att säga om Gud att Han inte existerat i tanken [dvs. agnosticism] finns det också en möjlighet att förneka att Han existerar över huvud taget. I historien är det släktskapet mellan agnosticism och ateism som segrat[14].

Till grunden är en agnostiker en person som antingen försöker vara likgiltig inför Guds

existens eller en person som menar att Guds existens inte kan bevisas. En gemensam nämnare är att nästan alla agnostiker är skeptiskt lagda. Koranen behandlar en sådan skepsis med en rad djupgående retoriska frågor:

> Skapades de kanske av en slump? Eller är de själva skaparna? Har de [också] skapat himlarna och jorden? Nej, de är inte säkra på något![15]

Kan inte dessa frågor besvaras jakande innebär det att det inte finns någon anledning till att vår existens bör vara mer nödvändig än att det finns en Skapare.

> Och Gud vet vad ni döljer lika väl som det som ni öppet tillkännager. Kan du inte se att Gud har skapat himlarna och jorden i enlighet med en plan och ett syfte? Om Han så vill, skall Han låta er gå under och sätta ett nytt släkte [i ert ställe].[16]

Ledtrådar i naturen

Två insikter styr vårt varande till en nivå av verklighet bortom vår materiella värld:

1. att vi är dödliga varelser som lever i en övergående värld och
2. den trängande känslan av att livet har ett syfte.

Hade inte detta varit fallet hade vår jordiska strävan, vår kollektiva strävan och våra identiteter berövats på mening. I vår resa för att hitta den Ultimata Verkligheten, sanningen av alla sanningar, påminns vi ständigt om att följa de tecken (*āyāt*) som finns i överflöd i de tre stora rikena:

1. Jagets sfär
2. Jordelivet
3. Nästa liv

> Och inom er själva. Varför inte [öppna ögonen och] se. I himlen finns det som [hjälper er] att uppehålla livet och där finns det som ni fått löfte om [i nästa liv].[17]

> I skapelsen av himlarna och jorden och i växlingen mellan natt och dag ligger helt visst budskap till dem som vill använda sitt förstånd.[18]

I den sistnämnda versen är enbart ”*dem som vill använda sitt förstånd*” lämpade för att dra nytta av Guds tecken (*āyāt*)[19]. På andra platser i Koranen omnämns boskapsliknande människor som vägrar inse de tecken som visar på sanningen.

> Vi har sänt skaror av osynliga väsen och människor till helvetet: de har hjärtan som ingenting förstår, ögon som ingenting ser och öron som ingenting hör. De är som kreatur, nej, de är ännu vilsnare: de är de tanklösa, de likgiltiga.[20]

För att bli en av ”*dem som vill använda sitt förstånd*” måste vi först avaxla vår stolthet och erkänna våra svagheter. Ödmjukhet, i motsats till självgodhet, låter människan se sina brister och upprätthålla sitt sökande efter mer kunskap och visdom. Som ett ordspråk lyder, ”*vår styrka växer utifrån våra svagheter*”[21]. Lärdomen här är att narcissism och självgodhet, som är vanliga biprodukter av arrogans, bara fördunklar sinnet och gör individen blind inför de tecken som är lika uppenbara som solen under ljusan dag.

Resonera sig fram till Guds existens

Tidigare noterade vi två källor till kunskap inom islam: konceptuell och fysisk kunskap. Båda dessa källor kan, när de används på rätt sätt, leda människan till fasta religiösa övertygelser, inklusive den nödvändiga sanningen att Gud existerar. Två exempel kan nämnas i detta avseende. Det första är René Descartes, den franske filosofen och matematikern. Descartes föreslog en rationalistisk deduktiv metod som innebar att resonera fram en allmän lag från specifika fall vilket så småningom ledde honom till att acceptera Guds existens[22]. Nästan ett sekel senare tillskrev den tyske filosofen Immanuel Kant den ”mänskliga intuitionen” en viktig roll. Han trodde också att människans behov av att uppnå optimal moral kräver en tro på gudomlig rättvisa. Liksom sin föregångare nådde Kant slutsatsen att tro och intuition kan leda till en förståelse för andliga sanningar, bland dem Guds existens[23].

Koranen fastställer inte bara Guds existens som nödvändig utan uppmanar också människan att undersöka denna tro intellektuellt och utsätta den för logisk verifiering.

> Säg: ”Begrunda allt det som himlarna och jorden rymmer!” – Men vilken nytta har

människor som inte vill tro av budskap och varningar?[24]

Det är Gud som har skapat himlarna och jorden och som låter regn falla från skyn för att därmed frambringa frukter för er försörjning; [det är Han] som har gett er skepp, som seglar över haven på Hans befallning, och som har skapat floderna till er nytta, och [det är Han] som har gett er solen och månen, som löper [i sina banor] utan att förtröttas, och [Han] som har gett er natten och dagen för era behov. Han ger er något av allt det som ni ber Honom om, och om ni ville räkna Guds välgärningar, skulle ni aldrig kunna precisera deras antal. Men människan är sannerligen alltid beredd till förnekelse och synd och djupt otacksam![25]

Här sammanfattar dr. William C. Chittick (1943-):

Koranen påminner upprepade gånger de som läser den: kommer ni inte att reflektera, kommer ni inte att begrunda, kommer ni inte att tänka? Över vad? Över de tecken som återfinns i över två hundra Koranverser som påminner oss om sakers beskaffenhet i allmänhet och naturfenomen i synnerhet. Det krävs inte en framträdande vetenskapsman eller akademiker för att förstå att världen talar högt om dess Skapares majestät[26].

Darwinistisk evolution

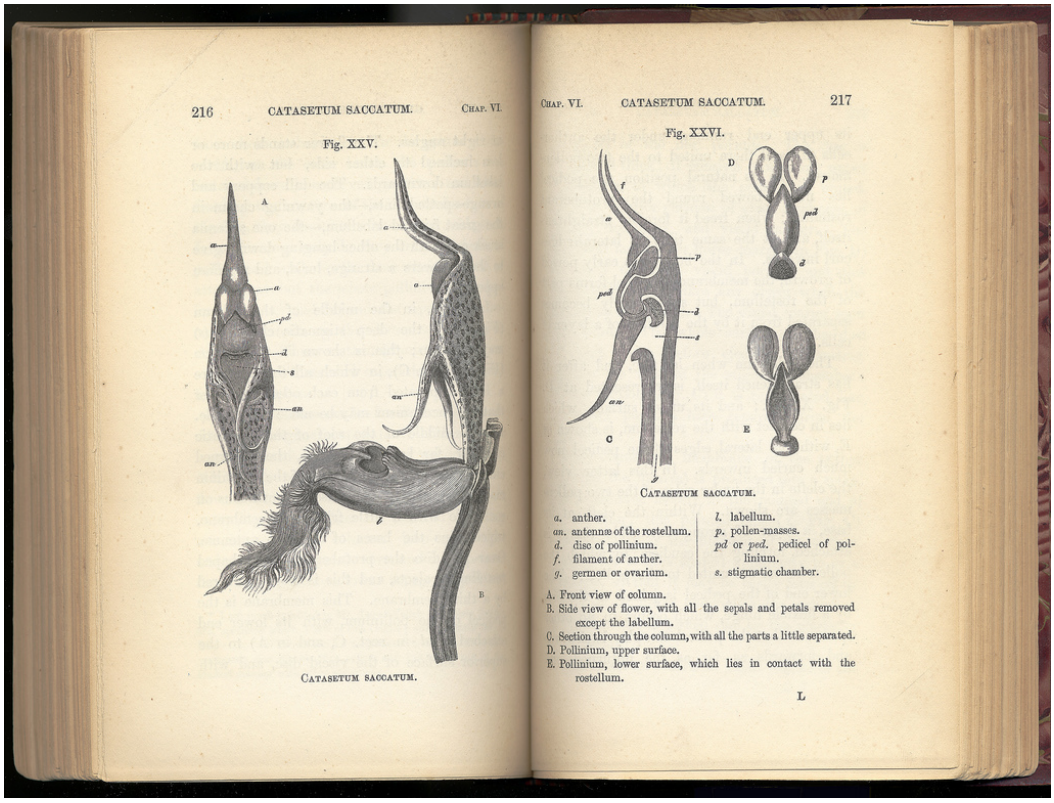

216 CATASETUM SACCATUM. CHAP. VI.

Fig. XXV.

CATASETUM SACCATUM.

CHAP. VI. CATASETUM SACCATUM. 217

Fig. XXVI.

CATASETUM SACCATUM.

a. anther.
an. antennæ of the rostellum.
d. disc of pollinium.
f. filament of anther.
g. germen or ovarium.
l. labellum.
p. pollen-masses.
pd or *ped.* pedicel of pollinium.
s. stigmatic chamber.

A. Front view of column.
B. Side view of flower, with all the sepals and petals removed except the labellum.
C. Section through the column, with all the parts a little separated.
D. Pollinium, upper surface.
E. Pollinium, lower surface, which lies in contact with the rostellum.

L

Ett uppslag ur Darwins *Om arternas uppkomst* som legat till grund för den evolutionära läran.

För ateistiska evolutionister har Gud ersatts av evolutionens lagar. Påståendet att livet enbart uppkommit genom kaotiska evolutionära mekanismer, som i sig saknar intelligens, är en uppenbar motsägelse. Människans verk och uppfinningar manifesterar denna motsättning till fullo då ingen rent materiell kraft någonsin byggt eller kan bygga och initiera en nukleär accelerator, ett tåg eller ens ett enkelt hjul[27].

Enligt Koranen är Skaparens existens en logisk nödvändighet: *”Kan någon tvivla på att Gud [finns], himlarnas och jordens Skapare?”*[28]. Allt annat är världsligt och kunde ha misslyckats med att existera, men i fråga om Skaparen, *”Han är den Förste och den Siste”*[29]. Därav följer att frågan ”vem skapade Gud” är logiskt ogiltig.

Som dr. Jonathan Sarfati (1964-)[30] uttrycker det, *”per definition är den oskapade [också] universums skapare så frågan ”vem skapade Gud” är då precis lika ologisk som frågan ”vem är ungkarlen gift med”*.[31]

Prof. William L. Craig (1949-) bekräftar:

> Gud, som aldrig har börjat existera, kräver ingen orsak, medan universum, som kom till ur ingenting för en begränsad tid sedan gör det [32].

Efter att ha erkänt detta bör man inse att ingen verklig religiös diskussion kan ske utan ”Gud” i centrum.

Källor:
Dr. Ash-Shehri, Abdullah S. *The Only Way Out*: www.islamhouse.com, 2014. Web. 7 apr 2014.
Muhammed Knut Bernström (2000), *Koranens budskap*. Simrishamn: Proprius
Fotnoter:

1. Leslie, John (2000) *Our Place in the Cosmos*. Philosophy, Vol. 75, No 291. (Januari), s. 5.
2. Davies, P. (2001) *A Naturalistic Account of the Universe*. I Peterson, Michael et al. (red.) Philosophy of Religion, Oxford University Press, s. 231.
3. Hawking, Stephen (1998) *A Brief History of Time*, s.127.
4. Darwin, Charles (1902) The Descent of Man and Selection in Relation to Sex, Vol. 1, s. 788.
5. Gudsbeviset finns i flera varianter, men ser i sin grundform ut så här: Enligt vårt gudsbegrepp kan det inte finnas någonting mera fulländat eller mera fullkomligt än Gud. Om vi då antar att Gud inte existerar, skulle detta innebära en ofullkomlighet hos Honom, nämligen att Han inte existerar. Alltså kan vi föreställa oss någonting som är mer fulländat än Gud, nämligen något som har alla Guds egenskaper plus egenskapen att existera. Men detta strider mot begreppet Gud, som definitionsmässigt är det mest fullkomliga man kan föreställa sig. Alltså måste Gud existera.
6. Swinburne, Richard (2004) *The Existence of God*, Oxford University Press, s. 12.
7. Ibid.
8. Maritain, Jacques (1949) *On the Meaning of Contemporary Atheism*. The Review of Politics, vol. 11, nr 3 (juli), s. 267-268.
9. Koranen 25:55
10. Antony Flew (1923), den berömde brittiske filosofen, var en stark förespråkare för ateism och hävdade att vi bör förutsätta Guds inexistens till bevis för Guds existens har lagts fram. Det dröjde dock inte länge tills han avsade sig ateism och återvände till tron på Gud. Hans slutgiltiga åsikter framlade han i den kontroversiella boken *There is A God: How the Worlds Most Notorious Atheist Changed His Mind*.
11. Leuba, James H. (1909) The Psychological Origin and The Nature of Religion. Bryn Mawr College, USA, s. 41. En punkt är här viktig att notera. I motsats till ateisternas påstående att barn föds utan religiösa uppfattningar och att de först senare överförs till dem genom kulturell tillvänjning har vissa studier visat att barn har subtila konceptuella

förmågor i frågor om tro innan de utsätts för formell systematisk indoktrinering. Justin L. Barrett, en välkänd evolutionär antropolog, berättar att ”i fråga om Guds kreativa kraft tycks förskolebarn vara kapabla att förstå att Gud skapar naturliga ting, inte artefakter, medan människor skapar artefakter men inte naturliga ting.” (Barrett, JL (2000) *Exploring the Natural Foundations of Religion*, Trends in Cognitive Sciences – (januari), vol. 4, nr 1, s. 30).

12. Detta kan räknas som ett ontologiskt argument för Guds existens. Även om det har attackerats av flera filosofer är det mer rationellt än att hävda något annat.
13. En evolutionär ateist är någon som avvisar existensen av en Skapare och anser att livet har utvecklats från uråldriga fysikalisk-kemiska processer.
14. Secretan, P. (2005) Agnosticism. I *Encyclopedia of Christian Theology*, redigerad av Jean-Yves Lacoste, Routledge, s. 15-16.
15. Koranen: 52:35-36
16. Koranen 16:19
17. Koranen: 51:21-22
18. Koranen 3:190
19. Efter en grundlig studie av Koranen och dess förenlighet med modern vetenskap, sammanställde doktor Zakir Naik ”mer än sextusen ‘tecken’ i Koranen av vilka mer än tusen behandlar grundläggande vetenskap”. (Naik, Zakir, *The Quran and Modern Science: Compatible or Incompatible*, s. 5, (odaterad), utgiven av Islamic Research Foundation)
20. Koranen 7:179) ”Hjärtan” är i denna vers en ordagrann översättning av det arabiska ordet ”quloob” (plural av ”qalb”). Det arabiska ordet har en något djupare innebörd än det svenska ordet ”hjärta”. Ordet ”qalb” används ibland som en synonym till ”fu’ad”.
21. Emerson, Ralph Waldo (1803-1882).
22. Vault, Birdsall S. (1990) *Western Civilization Since 1600*, s. 61-62.
23. Fallet med den indiske matematikern, känd som Ramanujan, är ett tydligt bevis för att människor föds utrustade med en kraftfull intuition. Anledningen till att jag nämner denna historia är för att visa att formella former av utbildning kan vara kontraproduktiva (Aristoteles utdragna syllogismer kan ha förvrängt Ramanujan orörda sinne!). Och för det andra kan en obefläckad intuition leda till verklig fakta och äkta slutsatser. Även om Ramanujan, enligt Paul Davies (1992), levde isolerad från den vanliga undervisningen och närmade sig matematik på ett mycket okonventionellt sätt lyckades han utan ansträngning nå förbluffande slutsatser, som för att bevisas krävde den kollektiva intelligensen hos professionellt utbildade matematiker (se Davies, P. (1992) *The Mind of God: Science & the Search for Ultimate Meaning*, Penguin, s. 153-54).
24. Koranen 10:101

25. Koranen: 14:32-34. De som har kommenterat denna vers, såsom den framstående andalusiske Ibn Attiyah, sade att innebörden är att Gud har försett människan med allt som är nödvändigt för hennes överlevnad och välbefinnande. (Ibn-Attyiah (2007) al-Muhararul-Wajeez, Qatar, vol. 5, s. 252).
26. Chittick William C. (2007) *Science of the Cosmos, Science of the Soul: The Pertinence of Islamic Cosmology in the Modern World*, Oxford, s. 12.
27. Barrows, HD (1904) *Cosmos or Chaos? Theism, or Atheism?* Los Angeles, s. 12.
28. Koranen 14:10
29. Koranen: 57:1-3
30. Dr. Jonathan Sarfati är en australisk kemist.
31. Sarfati, Jonathan (1998) *Creation Ex Nihilo Technical Journal*, 12 (1): 20-22.
32. Craig, William L. (1986) *God, Creation and Mr. Davies*. The British Journal for the Philosophy of Science, vol. 37, nr. 2 (juni), s. 169.

Källa islam.se